

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/430/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713212869
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713212869.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Okresné stavebné bytové družstvo Martin, so sídlom Kozmonautov 35, Martin, IČO: 00 222 038, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, IČO: 36 855 278, proti odporcom: v rade 1/ B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. D. B. XX/X, v rade 2/ Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. D. B. XX/X, zastúpenej splnomocneným zástupcom Mariánom Križanom, nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. D. B. XX/X, v konaní o zaplatenie 1.102,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov v rade 1/, v rade 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/76/2013-65 zo dňa 15.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyslovil, že odporcovia v rade 1/ a v rade 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 1.102,33 eur, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že o trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej.

Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že v konaní bolo zistené, že navrhovateľ vyúčtoval odporcom spotrebu teplej vody, studenej vody a ohrev teplej vody nie podľa reálne nameraných hodnôt a podľa odpisov vykonávaných za bytový dom, ale v zmysle internej smernice a vyhlášky č. 630/2005 Z. z., ktorá v podstate je aj súčasťou internej smernice navrhovateľa zo dňa 01.07.2007. Okresný súd mal za preukázané, že odporcovia porušili povinnosti vyplývajúce im zo Zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu a povinnosti nájomcu bytu a člena družstva a zasahovali do meracej a regulačnej techniky, v dôsledku čoho vodomer indikoval menší objem vody, ako je skutočný. V konaní bolo súčasne zistené, z ďalších listinných dôkazov predložených navrhovateľom, a to predovšetkým odpisovou tabuľkou, kde je uvedený údaj o odpisoch, že odporcami boli manipulované vodomery, a to prostredníctvom magnetov. Okresný súd z uvedeného vyvodil, že v danom období odporcovia manipulovali s meračmi tak, aby mali znížený prívod vody - teplej a studenej. Okresný súd ďalej konštatoval, že vodomery, ktoré sa v byte odporcov nachádzali, neregistrovali a ani neindikovali spotrebu skutočnú, ale nižšiu spotrebu, práve vzhľadom na založený magnet, ktorý sa tam nachádzal. Okresný súd bol toho názoru, že navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno nielen na základe čestného prehlásenia odpisovačky jednotlivých údajov, odpisovej tabuľky, ktorá bola súdu predložená, kde je zaznamenané v poznámke, že na vodomeroch sa nachádzali merače, ale aj prostredníctvom stavu konta, ktorý predložil za jednotlivé roky, z ktorých mal súd za zrejmé, že v konkrétnom období, t.j. 30.06.2010, kedy bol vykonaný odpis meračov, je spotreba v porovnaní s inými rokmi omnoho nižšia a bolo zrejmé, že v tomto období došlo k manipulácii s vodomermi, a teda vodomery indikovali menší objem vody, ako bol skutočný. Túto skutočnosť potvrdzuje podľa okresného súdu aj konečná faktúra, ktorú dostal navrhovateľ ako správca domu od dodávateľa teplej a studenej vody a v prípade nezistenia týchto skutočností by tento údaj musel rozpočítaný medzi jednotlivých nájomcov domu. Navrhovateľ uplatnil žalovanú sumu, ktorá zodpovedá výpočtu podľa vyhlášky č. 630/2005 Z. z. a zistených nameraných hodnôt, a preto okresný súd tomuto návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Okresný súd ďalej konštatoval, že odporca sa bránil v priebehu konania, ako aj na jednaniach s navrhovateľom, a aj v rámci listinnej komunikácie tým, že neboli na vodomeroch zapojené magnety. Okrem predložených fotografií, ktoré okresný súd vyhodnotil, odporca nevedel iným spôsobom preukázať, keďže poukazoval len na vyjadrenie svojej manželky - odporkyne v rade 2/, dcéry, ktoré zhodne potvrdili, že na vodomeroch magnety neboli namontované. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o rodinných príslušníkov, ktorí obývajú predmetný byt a ktorých sa dotýka sankcia, ktorú uložil navrhovateľ, okresný súd túto svedeckú výpoveď vyhodnotil ako nedôveryhodnú. Žiadny iný dôkaz odporcom predložený nebol. Aj keď na jednej strane sa javí podľa okresného súdu pozoruhodné, že odporcovia boli riadnymi nájomcami bytu, plnili si vždy riadne a včas svoje povinnosti, ako bolo uvedené právnou zástupkyňou navrhovateľa, a nikdy u nich neboli zistené tieto pochybenia, na druhej strane, tak ako bolo uvedené svedkom, ceny vody sú vysoké a mnohých vlastníkov a nájomcov bytu občas láka nejakým spôsobom túto spotrebu vody upraviť.

Vyhodnotením dokazovania, ktoré okresný súd vykonal, mal za preukázané tvrdené skutočnosti. Odporcovia popierajú síce údaje uvedené v odpisovej tabuľke, pričom súd nevychádzal z prezumpcie správnosti obsahu, ale vychádzal z výsledkov zistených z vykonaného dokazovania, z jednotlivých dôkazov, zo všetkých dôkazov súhrne, ako aj z porovnaní a zistení s tvrdenými skutočnosťami, teda nielen odpisovou tabuľkou, ale aj vyjadrením odpisovačky, či samotného svedka Ing. I., zamestnanca navrhovateľa, ktorí sa k jednotlivým okolnostiam vyjadrili. Okresný súd preto konštatoval, že mal z vykonaného dokazovania preukázané, že odporcovia mali na vodomeroch namontované magnety, ktoré ovplyvnili spotrebu vody a vodomer tak indikoval menší objem vody ako skutočný.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia v rade 1/ a v rade 2/ s tým, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávnych právnych záverov. Podľa odvolateľov bolo preukázané, že odpisovanie stavu vodomerov vykonali spoločne dňa 30.06.2010 Mgr. D. O. s dcérou D. O.. Mgr. D. O. stála vonku na chodbe, do bytu odporcov a dcéra vošla do WC a nahlásila stavy vodomerov, pričom jej neoznámila, že má do odpisového hárku uviesť poznámku „magnet na vodomeroch“. Žiaden zo svedkov a ani samotné „odpisovačky“ túto skutočnosť nepotvrdili, a teda súdu nebola preukázaná. Odpisový hárak podpísala odporkyňa v rade 2/ a podľa jej tvrdenia sa táto poznámka tam nenachádzala a nič nenasvedčovalo tomu, že by „odpisovačka“ magnet na vodomere videla. Ak by táto poznámka do odpisového hárku vpísaná bola, odporkyňa v rade 2/ by takýto údaj nepodpísala. Mgr. D. O. stála na chodbe a vodomery vôbec nevidela, preto je jej čestné vyhlásenie zo dňa 28.02.2014, v ktorom len popisuje skutočnosti, za ktorých sa vodomery odpisovali, irelevantné. V rozsudku je nesprávne uvedené, že „odpisovačky“ vošli do bytu obe, čo nie je pravda. Odpis vodomerov bol vykonaný bez prítomnosti odporcov, spochybnil oprávnenosť vykonať odpisovanie u Mgr. D. O., keďže táto mala uzatvorenú dohodu o vykonaní práce dňa 25.05.2011 a samotný odpis sa vykonával dňa 30.06.2010. Ani samotné „odpisovačky“ nepotvrdili skutočnosť, že sa pri odpise oboznámili so zistenou skutočnosťou odporcov. Rovnako nepreukázali, že poznámku „nadiktovali“ do odpisového hárku. Podľa čl. 2.2. internej smernice k prevádzkovaniu a odpisovaniu bytových vodomerov má byť každý údaj podpísaný nájomníkom, čo v prípade poznámky o magnetoch splnené nebolo. K spotrebe vody za predchádzajúce roky uviedli, že nie je pravda, že spotreba za predchádzajúce roky v porovnaní s odpisovým obdobím k 30.06.2010 je omnoho nižšia, nakoľko je nižšia len o 4 m³. Príčinou „údajne“ nižšej spotreby je tá skutočnosť, že odporca v rade 1/ býval väčšinu tohto obdobia s chorou matkou v Turčianskych Tepliciach, a teda nižšia spotreba vody je v tomto prípade odôvodnená. Ďalej dôvodil, že súd nevzal do úvahy čestné vyhlásenie dcéry odporcov, avšak vzal do úvahy čestné vyhlásenie Mgr. D. O., ktorá bola nekompetentná v tom čase vykonávať odpis vodomerov. Okrem toho medzi otcom D. O. a odporcom v rade 1/ existovali nezhody a spory, čo odporca v rade 1/ na otázku súdu uviedol do zápisnice z pojednávania zo dňa 27.02.2014. K technickému stavu vodomerov odvolateľ uviedol, že žiadal o preskúšanie vodomerov niekoľkokrát, dokonca aj na súde, avšak súd v súlade so zásadou hospodárnosti to odmietol. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie, že odporca nevie preukázať čas vyhotovenia fotografií vodomerov. Zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, z ktorého obdobia fotografie pochádzajú a je na nich vidno číslo pôvodných vodomerov, pričom súd tento fakt nevyhodnotil. Napokon uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, že odporcovia porušili svoju povinnosť tým, že by manipulovali s vodomermi. Okresný súd tak rozhodol v neprospech odporcov, pretože nesprávne vyhodnotil dôkazy, a to aj napriek tomu, že vo výpovediach svedkov je veľa nejasností a právna kvalifikácia nie je správna.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ tak, že nesúhlasí s tvrdeniami odporcov, že D. O. nebola údajne v čase odpisu vodomeroch riadne vyškolenou „odpisovačkou“. Pokiaľ ide o tvrdenie odporcu v rade 1/, že poznámka „magnet na vodomeroch“ je do odpisového hárku vpísaná dodatočne, je iba účelovým tvrdením, ktoré odporcovia nijako nepreukázali. Podľa navrhovateľa sa prvostupňový súd zaoberal predloženými dôkazmi náležite a podľa navrhovateľa ich správne vyhodnotil, a to vo vzájomných súvislostiach.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O. s. p. a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd v danom prípade nedostatočne zistil skutkový stav veci. Pre nedostatočné skutkové zistenia vyvodil predčasný, a preto nesprávny právny záver o povinnosti odporcov v rade 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1.102,33 eur.

Prvostupňový súd konštatoval, že mal preukázané, že odporcovia porušili povinnosti vyplývajúce im zo Zápisnice o dohode a odovzdaní a prevzatí bytu a povinnosti nájomcu bytu a člena družstva, keď zasahovali do meracej regulačnej techniky, v dôsledku čoho vodomery indikovali menší objem vody, ako je skutočný. Podľa okresného súdu navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno nielen na základe čestného prehlásenia „odpisovačky“ jednotlivých údajov odpisovej tabuľky, ale aj prostredníctvom stavu konta, ktoré predložil za jednotlivé roky. Výpoveď odporcu v rade 1/ a čestné vyhlásenia odporkyne v rade 2/ a dcéry odporcov v rade 1/, 2/, ktorí zhodne potvrdili, že na vodomeroch magnety neboli namontované, vyhodnotil okresný súd ako nedôveryhodné z toho dôvodu, že sa jedná o rodinných príslušníkov, ktorí obývajú predmetný byt a ktorých sa dotýka sankcia, ktorú uložil navrhovateľ. S takto ustáleným a vyhodnoteným skutkovým stavom sa odvolací súd nestotožňuje.

Podľa odvolacieho súdu takto ustálený skutkový stav nekorešponduje najmä s čestným vyhlásením Mgr. D. O. zo dňa 28.02.2014, z ktorého vyplýva, že koncom júna a začiatkom júla 2010 spolu s dcérou vykonali odpisy spotreby teplej a studenej vody v predmetnom objekte. Odpisy vykonávali podľa smernice a po poučení, ako ich vykonávať. Prišli aj do bytu č. 6, ktorého nájomníkmi sú odporcovia v rade 1/, 2/, pričom im otvorila odporkyňa v rade 2/ a dovolila im vykonať kontrolu a odpočet spotreby. Okolo vodomeroch boli pripevnené magnety. Uvedené poznačila do stĺpca poznámky a požiadala odporkyňu v rade 2/ o podpis, pričom odporkyňa v rade 2/ im odpis podpísala. Pri odchode vyšiel z inej miestnosti odporca v rade 1/, ktorý bol rozspatý a vbehol do WC, kde sa vykonával odpočet a následne bez akejkoľvek komunikácie sa vrátil späť do izby. Z tohto čestného vyhlásenia však nie je možné vyvodiť záver o tom, kto fyzicky vykonal ohliadku stavu vodomera a kto zapisoval stav vodomera. Z uvedeného čestného vyhlásenia nevyplýva, že by Mgr. D. O. aj oboznámila odporcov v rade 1/, 2/, so zistenou skutočnosťou, t.j. že okolo vodomeroch boli pripevnené magnety. Ustálenie skutkového stavu o preukázaní skutočnosti, že sa magnety skutočne nachádzali na vodomeroch, sa javí odvolaciemu súdu ako nedostatočné, a to vzhľadom na to, že odporcovia v rade 1/, 2/, ako aj ich dcéra potvrdili, a to odporca v rade 1/ svedeckou výpoveďou a odporkyňa v rade 2/ a ich dcéra čestnými vyhláseniami, že Mgr. D. O. stála pri výkone odpisovania stavu vodomeroch na chodbe pred vchodom do bytu odporcov a jej dcéra D. O. vošla do WC a nahlásila svojej matke stav vodomeroch hlasným ústnym podaním. Zároveň zhodne tvrdili, že Mgr. D. O. im neoznámila, že do odpisového hárku uviedla do poznámky „magnet na vodomeroch“.

Zároveň odvolací súd konštatuje, že ani svedok a ani osoba podávajúca čestné vyhlásenie Mgr. D. O. nepotvrdili skutočnosť, že pri odpise oboznámili so zistenou skutočnosťou odporcov v rade 1/, 2/ a nadiktovali do odpisového hárku. Zo samotného odpisového hárku odvolací súd nemal za preukázané, že by túto poznámku podľa čl. 2.2. internej smernice, podľa ktorej „má byť každý údaj podpísaný nájomníkom“, podpísal jeden z odporcov. V uvedenom kontexte potom neobstojí záver prvostupňového súdu, že hoci údaje uvedené v odpisovej tabuľke odporcovia popierajú, súd nevychádzal z prezumpcie správnosti obsahu, ale z jednotlivých dôkazov, a to zo všetkých dôkazov súhrnne, ako aj z porovnaní a zistení s tvrdenými skutočnosťami, teda najmä výsluchom svedka Ing. I. a vyjadrením „odpisovačky“. Tento záver prvostupňového súdu je spochybnený aj tvrdením odporcu v rade 1/, ktorý sa vyjadril k spotrebe za predchádzajúce roky tak, že táto spotreba za predchádzajúce roky s porovnaním s odpisovým obdobím k 30.06.2010 je nižšia len o 4 m³ s tým, že keď sa porovná s nasledovnými rokmi,

je dokonca vyššia. Príčinou „údajne“ nižšej spotreby sa prvostupňový súd nezaoberal, hoci v tom čase býval odporca v rade 1/ väčšinu obdobia v Turčianskych Tepliciach u svojej matky.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav, keď výpoveď odporcu v rade 1/, čestné vyhlásenia odporkyne v rade 2/ ich dcéry boli v rozpore tak s čestným vyhlásením Mgr. D. O., ako aj s hodnovernosťou údajov uvedených v odpisovom hárku v časti poznámka. Za týchto okolností bolo povinnosťou prvostupňového súdu vypočítať odporkyňu v rade 2/ ako účastníčku konania, ako aj dcéru odporcov, rovnako ako aj osoby, ktoré vykonávali odpisovanie stavu vodomerov v procesnom postavení svedkýň. Pokiaľ tak prvostupňový súd nevykonal, nemohol riadne zistiť skutkový stav veci. Rovnako podstatná je aj skutočnosť kvality vykonaných dôkazov a ich hodnovernosti z hľadiska ich vierohodnosti, keď v prípade podania nepravdivého čestného vyhlásenia hrozí zodpovednosť len za priestupok, avšak v prípade nepravdivej svedeckej výpovede hrozí trestnoprávna zodpovednosť. Už len rozdielom zodpovednosti za podanie čestného vyhlásenia ako listinného dôkazu a podaním svedeckej výpovede možno zdôrazniť význam svedeckej výpovede ako dôkazného prostriedku. V danom prípade súd nijako nevyhodnotil skutočnosť uvedenú odporcom v rade 1/ na pojednávaní dňa 27.02.2014, že medzi otcom D. O. a manželom Mgr. D. O. a odporcom v rade 1/ existovali nezhody.

Okrem toho odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejme právnou normou so silou zákona, na základe ktorej priznal prvostupňový súd nárok navrhovateľa, keďže z odôvodnenia prvostupňového súdu vyplýva len odkaz na vyhlášku, teda podzákonný predpis. V tomto smere je preto rozhodnutie prvostupňového súdu v časti právneho posúdenia nepreskúmateľné.

Ústavný súd SR vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, tzn. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu a že takéto odôvodnenie musí obsahovať aj rozsudok odvolacieho súdu (uznesenie z 03.07.2003, sp. zn. IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny stav (uznesenie z 23.06.2004, sp. zn. III. ÚS 209/04).

Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Sudca sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t. j. musí byť preskúmateľné. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania, okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, tak takáto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného opravného prostriedku.

Pokiaľ okresný súd nedostatočne odôvodnil právne závery z dôvodu absencie citácie právneho predpisu, ktorý (ne)aplikoval na daný prejednávaný prípad a z ktorého vyvodzoval právne závery, z ktorých nie je dostatočne zrejme, ako a či aplikoval na daný skutkový stav konkrétnu právnu normu, tak tieto pochybenia sa nevyhnutne premietli i do roviny právneho hodnotenia a následne rozhodnutia okresného súdu a viedli krajský súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je predčasné.

Krajský súd za tohto stavu akcentuje, že v danom prípade absenciu dostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nemôže preklenúť krajský súd doplnením odôvodnenia napadnutého uznesenia v rámci konania o odvolaní odporcov.

Pri konštatovanom zistení nedostatočného odôvodnenia vyodených záverov k (ne)aplikovaným ustanoveniam, ako aj k zmätočnému postupu súdu vo výroku I., ktorým uložil odporcom povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1.102,33 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, bez toho, aby označil oprávnený subjekt, potom odvolací súd konštatoval i nesúlad danej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu v rámci § 167 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p., čo naplnilo dôvod zrušenia rozsudku okresného súdu v rámci § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., t. j. z dôvodu odňatia možnosti odporcov konať pred súdom. Na túto zistenú vadu prvostupňového konania musí odvolací súd prihliadnuť, a to i ex offa, súčasne z vyššie uvedených dôvodov došlo i k naplneniu ust. § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. pre vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní sa okresný súd bude dôsledne zaoberať aplikáciou použitých ustanovení Občianskeho zákonníka tak, aby bolo dostatočne zrejmé, akú právnu normu aplikoval na prejednávany prípad. Vzhľadom na neúplne zistený skutkový stav a za účelom odstránenia rozporov vyplývajúcich z jednotlivých dôkazných prostriedkov, prvostupňový súd tieto odstráni výsluchom odporkyne v rade 2/ v procesnom postavení účastníčky konania a výsluchom dcéry odporcov v rade 1/, 2/, Mgr. D. O. a D. O. v procesnom postavení svedkýň. V prípade, že sa nepodarí ustáliť skutkový stav na základe jednotlivých výpovedí, využije prvostupňový súd možnosť konfrontácie jednotlivých výpovedí. Následne vyhodnotí všetky dôkazy a zdôvodní, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o súvisiaci výrok o trovách konania, tento taktiež zrušil a v novom rozhodnutí súd rozhodne v rámci rozhodovania o náhrade trov konania i o náhrade trov, ktoré vznikli účastníkom konania v súvislosti s odvolacím konaním.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.